

גליון 665
שנה י"ד תשפ"ה

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

והיה לאבק על כל ארץ מצרים לשחין פורח אבעבועות, הרבה ניסים נעשו במכת שחין, נס אחד, שהרי אם אדם זורק חץ למעלה, אינו מגיע אלא עד מאה אמה, ומשה זרק פיח כבשן מלוא חופניו, דבר שאי אפשר ליטול מלא חופניים ואין בו ממש, וזרקו משה השמימה עד כיסא הכבוד. ועוד נס גדול היה בשחין, שמשה ואהרן נטלו שניהם מלוא חופניהם פיח כבשן, מסר אהרן את שלו למשה, והחזיק קומצו של משה מלוא חופניים שלו ושל אהרן. ועוד נס נעשה בשחין, שהרי אם אדם מפזר קב אחד עפר, אינו מפזרו אלא ארבע אמות, אבל משה פיזרו על כל ארץ מצרים שהיתה גדולה ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה. למה לקו בשחין, מפני ששמו את ישראל לחמם להם חמין ולצנן להם צונן, לפיכך לקו בשחין כדי שלא יוכלו ליגע בגופם.

(תנחומא וארא י"ד)

פרשת השבוע

תפלתך ויתן הן בלב השומעים שירגישו טעם טוב בתפלתך, רק אתה זכור ואל תשכח, כי רק הוא ית"ש הנותן לך כוח לעשות חיל, כי הוא הנותן לך כשרון להשמעת רנה ותפלה, ואל תתגאה לאמור כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה. החסיד הלך לביתו, התפלל מנחה בדמעות שלישי, וביקש מהקב"ה שימנע ממנו בזיון הצבור. אחר כך לקח את מכתב ההמלצה בידו, נפרד מאשתו וב"ב, ונסע ללבוב. ראש הקהל שהיה אף הוא חסיד וישר, בראותו את האיש ומכתב ההמלצה שבידו מאת הצדיק מסאסוב, הורה מיד להדיק מודעות גדולות שהחזן המפורסם יתפלל בשבת זו בבית הכנסת הגדול. בלב נשבר ונדכא ניגש החסיד אל הבימה והשמיע תפלתו, והיא היתה ערבה לאוזן המתפללים, בית הכנסת היה מלא מפה לפה, כולם התרשמו מתפלתו. ושמו התפרסם לחזן ידוע ומפורסם. לבו הנשבר והנדכא הוסיף לתפלתו חן מיוחד ממש לב לב יביע אומר. גם בבואו לשבת פרשת וארא אל הצדיק מסאסוב כבדו הצדיק לעבור לפני הבימה ולהשמיע לפניו תפלתו, ונהנה מאד ממנה הנאה רוחנית.

ויאמר משה לפני ה' הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה אל הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זיע"א, בא חסיד אחד והתאונן לפניו כי אין לו פרנסה ל"ע, גם אינו לכול להתקבל לשום משרה, הואיל והוא ערל שפתים וכו'. אמר לו הצדיק, תקבל ממני מכתב המלצה תיסע אל ראש קהלת לבוב, ושם יקבלוך לחזן בית הכנסת. השתומם החסיד ואמר, אבל רבי הקדוש, הן אני ערל שפתים ואף אין התפלה שגורה בפי ואיך אגש אל הבימה להרים קולי ברמה ואהיה ללעג ולקלס. אם תתנהג בתמימות ובאמונה שלמה בה' הכל יכול תצליח, אי"ה ויקיים בך 'אז תרון לשון אלם' וכו', הוסיף הצדיק אני מבטיח לך שתהיה חזן בעל קול נעים תפלותיך תהיינה ערבות על אוניהם, פרנסתך תהיה מובטחת, וכן תוכל גם להשיא את בנותיך שהניעו לפרקן, הוסיף הצדיק ואמר, מה שאתה ערל שפתים, אשר בדרך הטבע לא תוכל להיות חזן, יוסיף להצלחתך, כי בלבך השבור ובידיעתך את חסרונוך, אתה תתפלל בלב נשבר, וה' ישמע

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים: 5:46 ת"א: 5:47 ר"ת: 6:21

פרשת וארא

זמני כניסת השבת

ירושלים: 4:31 ת"א: 4:45

כך חלפו עלינו ימים וזמנים קשים וקודרים, כשאף קרן של אור אינה נראית בקצה המנהרה, עד אשר הגיעו תשעת הימים, כאשר אין מכבסים ואין ממרקים את הבתים, וחסרנו אפילו את אותן אגורות מחוררות, אשר היתה זוגתי מרויחה בזיעת אפיה, נותרנו איפוא שנינו לשבת בבית בחוסר מעש מוחלט, ובאין בידינו אפילו חצי פרוטה לפרוטה. המצב היה מרור כלענה, שכן לא נותר לנו בבית אפילו בכדי מזון סעודה אחת.

באחד הימים הללו, נשמע לפתע מבחוץ קול סאון והמולה, העיר כולה כמרקחה, ניגשנו אל החלון לחזות במתרחש, ולאזונינו הגיעה הבשורה, כי הרבי רבי זושא הופיע בעירנו, רבים מן התושבים נראו נוהרים אל הכיוון בו חנתה עגלתו בכבר השוק, שכן היתה דרכו בקודש, להופיע כפעם בפעם באחת הערים או העיירות, לעצור את עגלתו בכיכר השוק ולקבל את הקהל בעודו יושב על העגלה, המונים היו צובאים או סביבות העגלה, כשרבי זושא מקבל את פתקותיהם בזה אחר זה, מאזין למרי שיחם, ומאציל להם מברכותיו הטהורות. כך מתעכב היה במשך שעות מספר, עד שסיים לקבל את פני כל משחריו, ואז נסע לדרכו.

נענתה איפוא זוגתי ואמרתי לי, יוסל, במקום שנשב שנינו באפס מעשה ונרעב ללחם, טול את משענותיך, צא ודדה אל עבר עגלת הרבי, ספר לו את מצבנו, אולי ירחם ויעניק לך פרוטה או שתיים, נוכל לפחות לקנות פת לחם ונחיה ולא נמות. נעניתי לה שהרי הצדק היה עימה, ויצאתי לדדות על משענותי אל עבר עגלת הרבי, ואולם, משהקרבתי לבוא אל מקום חניית העגלה, וראיתי את ההמון הרב הצובא מסיבה, ידעתי כי מאמצי יהיה לשווא, רוב יהודי העיר נמצאו שם על משפחותיהם ועל כל הנלווים עליהם, קהל עצום אשר כל סיכוי לא היה לי עם רגלי החולות, ועמידתי הרופפת להבקיעו ולהתקרב אל הרבי, גם להמתין את כל אותן שעות עד שיתפור הקהל ויילך, לא מסוגל הייתי, עקב חולי וחולשת, ולא נותר לי אלא להיאנח מלבי על אומללותי, לנוד לעצמי על רוע מזלי, ולהתחיל לדדות את הדרך חזרה לביתי.

באותו הרגע הגיעה לאוזני קריאתו הרמה של הרבי הקדוש, ר' יוסל קרב הלום, תזוזה עצומה ניכרה בקהל, אשר החל לנוע כנוע עצי היער, מפה ומשם פולסו מעברים לכל היוסלים שבקהל, למן עשירי העם ונשואי הפנים, ועד לחוטבי העצים ושואבי המים, כל יוסל וטוב מבני העיר, נדחק ובא בכל כוחו, כשהוא חותר בהמון ומפלט לעצמו מעבר, בכוחו שבפיו ובמרפקיו אל עבר הרבי פנימה, כי על כן מפורשת נשמעה הקריאה מפי הרבי, לאמור ר' יוסל קרב הלום, ומי לנו יותר יוסל' במתא ממנו, ואני מלבד שהייתי בטוח ומשוכנע עד עומק נשמת, כי רק לא אותי התכוון הרבי להזמין, הרי שגם אפשרות להידחק ולהתקרב לא היתה לי, לפיכך נותרתי לבדי היוסל' היחידי מאחור, כשאני מביט בחוסר עניין על המתרחש. ואולם היוסל' המבוקש, משום מה לא נמצא, כבר עברו על פני הרבי ר' יוסל הפרנס, ר' יוסל השוחט, ר' יוסל החובר, ר' יוסל הטוחן, ר' יוסל המלמד.

הלא הכל מברכת שמים, זה נהנה וזה לא חסר

על כוחו הגדול של הרה"ק רבי רבי זושא מאניפאלי (יומא דהילולא ב' שבט) לפעול ישועות, סופרה העובדא הבאה, בסעודת מלווה מלכה במוצאי שבת פרשת מטות שנת תרמ"ט, על ידי הרה"ק רבי יעקב יצחק מוידויטשוב זיע"א נינו של הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זיע"א וכה סיפר:

נועדו פעם יחדיו אבי הרה"ק רבי נפתלי מליזענסק זיע"א, והרה"ק רבי נפתלי מראפשיץ זיע"א, עודם מסובים בצוותא, הבחינו בדמות אדם הבאה מרחוק, נענה רבי נפתלי מראפשיץ ואמר לרבי נפתלי מליזענסק, תיכף תראו דבר מעניין, האיש הזה הבא לקראתנו ירעיף עלינו מעות ללא הגבלה ככל שרק נרצה. לא ארכה השעה עד שהגיע אותו אדם לפני שני הצדיקים, לאחר שנתן להם שלום והחזירו לו שלום, הוציא האיש את ארנקו הגדול והתפוח מחיקו, פתחו והניחו לפניהם על השולחן ואמר: התכבדו נא צדיקים קדושים וטלו לכם מלוא חופניכם דינרי זהב מן הארנק ככל אשר תאווה נפשכם. מה פשר הדבר הזה? ביקשו הצדיקים הסבר מפיו.

פתח האיש והחל לספר, שמי יוסף בייגלטרגער, וביש גדא הייתי מיום עומדי על דעתי, ואלמלא הרבי רבי זושא מאניפאלי, אשר הופיע לי אי שם באמצע הדרך, כמלאך מושיע משמים, נותר הייתי מחוסר לחם וחסר תקווה עד עצם היום הזה. את ראשית דרכי בעולם הפרנסה לאחר נישואי, עשיתי כשוליייה של נחתום בעירי, בתור שכזה שומה היה עלי לכתת את רגלי מבית עשיר אחד למשנהו, כדי ללוש שם בצק, לרדדו ולהכינו לאפייה, כזה היה מנהג המדינה בגאליציה, בימים ההם, שאין מטריחים את העשירים אצל הנחתום חלילה, אלא הנחתום משגר את שוליותיו ללוש בבתיהם, מובין מאליו כי לאחר כל הטיחה, לא גרעו הללו מכיסם יתר על פרוטה זעירה ושחוקה, אשר הטילו לעומתנו בשכר היגיעה, אמנם גם בפרנסה מאושרת זו, לא הארכתי ימים, וכבר נמצאה הסיבה לדחותני ממנה ולמנות מוצלחים ממני תחתיי.

לאחר שרעבנו ללחם אני וזוגתי מספר ירחים, נמצא לנו סוף סוף מוצא חדש לפרנסה, זוגתי החלה לעבוד ככובסת ומנקה בבתי העשירים, מרוב עושר לא היה לנו, כי אם מעיל אחד ויחיד, אותו לובשים היינו בתורנות, כאשר הלכתי לבית המדרש לתפילה, או כאשר יצאתי הרחובה לצורך כלשהו, לובש הייתי אני את המעיל, והיא נותרה מסוגרת בבית, ואילו כאשר נאלצה היא לצאת לשוק או ללכת לעבודה, לבשה היא את המעיל ואני נותרתי כלוא בבית עד שובה. אדחכי והכי חליתי את רגלי, ולא יכולתי עוד להלך כאחד האדם, נעשיתי רתוק לקביים, באמצעותם מדדה הייתי בקושי רב, מעתה נעשיתי יושב אודה, וספון בבית בעל כורחי, וכמעט שלא ראיתי את אור היום.

משל ונמשל

גזירת עליון שהוא גבוה מעל גבוה

משל המערור התבוננות באמונת ה', ללא התבוננות רואים רק את המתרחש בעולמנו החומרי, התבוננות מביאה למסקנה שה' הוא המכוון והוא השולט בכל.

משל לאדם המגיע בפעם הראשונה בחייו לתחנת רכבת, רואה שזמן קצר לפני צאת הרכבת לדרכה משמיע אדם מסוים קול שריקה חדה, מיד עם השמע השריקה נראים הרבה בני אדם נחפזים להיכנס אל תוך הרכבת, זמן קצר אחר כך נשמעת שריקה שנייה, ואז ממחרים גם אלה שלא הזדרזו עד עכשיו, יודעים הם שזמן צאת הרכבת קרוב מאד, בהישמע השריקה השלישית כבר נמצאים כולם על מקומותיהם, והרכבת יוצאת לדרכה מבלי להמתין לאף אחד, ואפילו לאדם הנכבד ביותר. עומד לו אותו אדם וצופה במחזה בפעם הראשונה בחייו, הוא מתמלא הערכה כלפי אותו פקיד הממונה על המשרוקית, הוא מחליט כי בוודאי הוא המנהיג והמוליך את תנועת הרכבות, לדעתו אין ספק כי איש זה קובע את זמני הנסיעה, על פיו תיסענה הרכבות ועל פיו תעצורנה. ועם מחשבה זו הוא ניגש אליו, נותן לו את הכבוד הראוי למנהלי חברות חשובות, ושואל אותו שאלות על מהלך הרכבות, בעל המשרוקית אינו מבין כלל את פשר הכבוד שנפל בחלקו, הרי מעולם לא כיבדו אותו כל כך, ואף פעם לא נשאל שאלות שרק המנהל יודע להשיב עליהם, לכן הוא פונה אל השואל ואומר לו: את שאלותיך עליך להפנות למנהל הרכבת, עונה לו השואל הלא כבודו הוא המוליך והמביא, פורץ הפקיד בצחוק ואומר לו: אני רק פקיד זוטר שמקבל את ההוראות מגבוה, מנהל הרכבת אינו מסתובב כאן על הרציף עם משרוקית, הוא יושב לו על כורסתו למעלה במשרד, ומשם הוא מעביר את ההוראות לפקידיו, אנו רק המבצעים.

הנמשל: רוב בני אדם טועים, בחושבם כי הסיבות לכל הנעשה בעולם, נהירות ופשוטות להם, למעשה טעות גדולה הם טועים, הסיבה לכל מה שקורה, זוהי גזירת עליון שהוא גבוה מעל גבוה, שומר ונסתר ונעלם מעין כל, מה שנראה לבני האדם כסיבה אינו אלא המסובב מאת השם יתברך, כשם שגם בעל המשרוקית אינו אלא המבצע של ההוראות שניתנו לו מגבוה.

(בשם הרה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א)

אך את כולם פטר הרבי מלפניו כלאחר יד, כשהוא מפטיר במורת רוח, "נישט איין מייך איך", לא אליכם התכוונתי, לאחר שכילו כל היוסלים' דמתא לעבור לפני הרבי, עד ליוסל מנקה הארובות האחרון שבאחרונים ממש, נענה הרבי וקרא שוב בקול, הכי אין פה ר' יוסל נוסף? או אז נתעוררתי לפתע לתחייה, וזיק של מחשבה הזיק במוחי, ושמא אכן מתכוון הרבי אלי, מיד הרמתי את קולי וקראתי בקול, הנני, 'אני יוסל בייגלטרעגער'. אנשים שניצבו בסמוך אלי, הציצו עלי בוודאי ברחמים מהולים בגיחוך, כשהם מהרהרים בלבם אויכעט אונז א ר' יוסל הגם יוסל בייגלטרעגער ביוסלים? וכי מה עניין יש לרבי עם שבר כלי וביש גדא כמותו? אך הואיל ושום יוסל אחר לא נמצא ראוי לאותה איצטלא, לא נותרה לקהל ברירה, אלא לפלס לי מקום ולהניח ליוסל בייגלטרעגער לדדות על קביו, ולהתקרב אל הרבי.

אך נתקרבותי אל העגלה, לפני הרבי אורו באחת, הוא הושיט את ידיו לעומתי וקרא בעליצות, או, באמת אליכם התכוונתי, שלום עליכם ר' יוסל, מה שלומך ומה מעשיך? התרגשתי עד לשיתין שבנפש ופרצתי בבכי מעומק הלב, הן שבור ורצוף הייתי מאז ומעולם כחרס הנשבר, ועתה כמו פרץ הרבי את סכר דמעוטיי, וקרא דרור לכל אשר על לבי, פתחתי וגוללתי באוזניו את כל החלואות שעברו עלי, ותיארתני לפניו את מצבי לאשורו, הרבי אחז בידי, לחץ אותה בחוזקה והכריז אל עבר הנוכחים, הבו קנקן מעד מי דבש חמר מדינה. חיש קל הובא מאי שם קנקן מלא 'מעד', הרבי מזוג כוס גדולה עד גדותיה, הגישה לי ואמר בנימה מעודדת, שתה ר' יוסל, הרבי המתין עד שאשתה את כל הכוס כולה, כשהוא מאיץ בי לגמועה עד תומה, או אז הושיט לי הרבי את ידו ואיחל לי בקול מלא גיל, לחיים ר' יוסל, עתה פנה אלי הרבי וביקש לדעת מה יש לי בבית, השבתי לו כי אין לי בבית מאומה, מלבד ארגו ריק, המשמש בו זמנית כארון, אילו רק היה לי מה לשים בתוכו, וכשולחן אילו רק היה לי מה להניח עליו.

הוציא הרבי מחיקו שלושה צוואנציגערס' מטבעות בנות עשרים צל' (שם מטבע קטנה באותן המדינות) כל אחת, ואמר לי, את המטבעות הללו תניח בתוך הארגו, ואם ירצה השם, מהיום והלאה לא תחסרו כל טוב כל ימי חייכם, כמה מעות שתצטרכו תיקחו מתוך אותו ארגו די מחסורכם אשר יחסר לכם. מה אומר ומה אספר? סיים היהודי את סיפורו באוזני שני הצדיקים רבי נפתלי מראפשיץ ורבי נפתלי מליזענסק, ברכתו הקדושה של רבי זושא נתקיימה במלואה, ומני אז ברוך השם, הריני גביר אדיר אשר איני יודע חסר כסף מזוה, ועתה מדוע לא אהנה את כבוד מעלתכם במעות ככל הצורך, וכי למה זה אמנע עצמי מהעניק לכם ככל אשר תצטרכו ותחפצו, כלום משלי הנני נותן? הלא הכל מברכת שמים, זה נהנה וזה לא חסר.

ישר כח גדול להרה"ג מרדכי גרליץ שליט"א על העין

הטובה בנותנו רשות להעתיק מספרו החשוב צנתרות הזהב

צ'ין אדם לחברו

איסור מחלוקת

פעם באו תושבים מעיר אחת אל הרה"ק רבי אברהם "ה"אבני נזר" מסוכטשוב זיע"א בטענה: שהרב שלהם הכשיר בשאלה של בשר וחלב, וזאת אע"פ שלפי דעת רוב האחרונים יש להחמיר ולאסור. ולכן אנו מבקשים להסמיך מורה הוראה נוסף, אותו נשאל ולפיו נלך. אמר להם הרבי: אינני יכול להכריע בשאלה, עד שלא אברר את פרטי הדברים ואדבר עם הרב של עירכם. אך גם בלא להיכנס לכל פרטי השאלה, הרי אפילו לדבריכם התייר הרב שלכם רק איסור דרבנן, ואילו אתם רוצים לעבור על איסור דאורייתא. תמזהו האנשים: איסור תורה? כן קרא הצדיק, מחלוקת היא איסור דאורייתא לדעת כולם, על ידי המחלוקת מגיעים לעבור על איסורי תורה רבים: לשון הרע, רכילות, שנאת חינם, הלבנת פנים ועוד איסורים רבים.

לא לפגוע בכבודו של אדם

מסופר: על אחד מתלמידי הרה"ק רבי שלמה זלמן אויערבאך זיע"א שהזמין אותו לסידור חופה וקידושין. כשהגיע זמן החופה נודע לרבי שלמה זלמן מי יהיו עדי הקידושין, ונסתפק לגבי כשרותו של אחד העדים. התלבט רבי שלמה זלמן מה לעשות, מצד אחד הרי חייבים העדים להיות כשרים על פי גדרי ההלכה, ומאידך כבר הזמינו את אותו אדם להיות עד, ואם יטלו ממנו כיבוד זה עלול הדבר לפגוע בכבודו. בשעה זו בא לידי ביטוי ענותנותו ופקחותו של רבי שלמה זלמן, הוא ניגש אל העד ואמר לו בחיובו הידוע: אני מבקש מכבודו שיהיה מסדר קידושין במקומי, ואילו

אני אהיה עד. הלה ניסה לטרב ואמר כי אינו ראוי לאיצטלא זו, אך רבי שלמה זלמן עמד על כך עד שנתרצה.

השפעתם של מעשי חסד

סיפר הרה"ק רבי יוסף שלמה כהנמן הרב מפונביז' זיע"א: בהיותי באמריקה נודמן לי להיפגש עם פרופסור אחד שהיה רחוק מיהדות. הוא גילה באזני כי כמה פעמים רצה להמיר את דתו ולהשתמד, ועמד בניסיונות הקשים רק בזכות המעיל של ה"חפץ חיים". ובה סיפר: בהיותו נער נסע בתחילת זמן הלימודים להתקבל לשיבת ראדין, כשבא לביתו של ה"חפץ חיים" מצא בית מלא בבחורים שנאספו שם כדי להתקבל לשיבה, ולטפל בסידורי האכסניה והארוחות, מפאת הדוחק התיישב הנער בצד היכה זמן רב, עד שנדרם על מזוודתו. בלילה הקיץ משנתו והרגיש כי ה"חפץ חיים" מחזיקו בזרועותיו ברכות ומשכיבו על מיטה מוצעת, בנוסף פשט ה"חפץ חיים" את מעילו וכיסה בו אותו, ואז נרדם שנית. מאוחר יותר התעורר והנה ה"חפץ חיים" יושב בחדר רכון על גבי ספר לאורו של נר קטן ללא מעילו, ולומד בלחש כדי שלא יפריע לשנת הנער, נער הייתי וגם זקנתי וגילגולים רבים עברתי בחיי, התדרדרתי מיהדותי והלכתי מדחי אל דחי, אך אותו מראה של ה"חפץ חיים", נשמר חי בקרבי, וכל אימת שאני מתחיל לחשוב מחשבות רעות על השתמדות, צפה ועולה מול עיני התמונה הזאת ואני נסוג, אין ביכולתי להיפרד מעם ישראל אשר מכילה בקרבה אנשים טהורים וברי לב כאלה.

תלולא דצדקיא

שבת קודש כ"ה טבת

הרה"ק רבי משה צבי מסאוורין ב"ר שמעון שלמה (תר"ה)

יום ראשון כ"ו טבת

הרה"ק רבי אברהם חיים ב"ר גדליה מזלאטשוב (אורח לחיים - תקע"ה)
הרה"ק רבי ישכר בער ב"ר אהרן אריה מפרעמישלאן (תר"ר)

יום שני כ"ז טבת

הרה"ק רבי שמשון רפאל הירש ב"ר רפאל (תרמ"ט)
יום שלישי כ"ח טבת
הרה"ק רבי נפתלי מליטוביסק ב"ר ישכר דוב בעריש (תרנ"ה)

יום רביעי כ"ט טבת

הרה"ק רבי נח שמואל ליפשיץ (תלמיד החוזה) ב"ר יהודה לייב (זר זהב - תקצ"ב)
הרה"ק רבי משה יהושע לייב דיסקין אב"ד בריסק ב"ר בנימין (תרנ"ח)
הרה"ק רבי ירחמיאל ישראל יצחק מאלכסנדר ב"ר יחיאל (ישמח ישראל - תר"ע)

יום חמישי א' שבט

הרה"ק רבי אברהם משולם זלמן אב"ד אוסטראה ב"ר צבי אשכנזי החכ"צ (תקל"ז)
הרה"ק רבי נתן נטע מחעלעם ב"ר אברהם (תקע"ב)
הרה"ק רבי משה שיק ב"ר יוסף (מהר"ם שיק - תרל"ט)

יום שישי ב' שבט

הרה"ק רבי משולם זושא מאניפאלי ב"ר אליעזר ליפמן (תק"ס)
הרה"ק רבי שמחה בונים מווארקי ב"ר מנחם מענדל (תרס"ז)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

שמונה הלכות

נאמר הרה"ג נטילא הכהן רבינו שלום א"ת
מדרש "ב"מ א"ת" רפרוס יוסף הדרש" על המערים.

דיני הליכה באמצע תפילת שמונה עשרה (ד')
א) ש"ץ שהוא כהן עוקר רגליו מעט בברכת רצה, ולאחר שסיים הטוב שמך ולך נאה להודות, הולך לדוכן ונושא שם כפיו (ש"ע א"ח סימן קכ"ח ס"ב), ובזמנינו המנהג שכהן ש"ץ נושא כפיו במקומו אצל עמוד התפילה כדי למעט בהילוך (קצות השלחן סימן קכ"ז סקל"ט), ומי"מ יעקור רגליו מעט כשאומר רצה (ש"ת שבט הלוי ח"ח סימן כ"ג), יש נהגים באופן זה שהש"ץ קופץ מעט כששני רגליו צמודות זו לזו. (עיין פסקי תשובות סימן ק"ד הערה 41)
ב) מי שנעמד להתפלל לצד צפון או לצד דרום, והזכירו לו, אסור לו לעקור רגליו כדי להפוך עצמו לצד מזרח, רק יעקם פניו לצד מזרח, ודי בזה, ואם אי אפשר לו לעקם פניו, או שעומד בפניו למערב, יכוין ליבו לקודש הקדשים, ולא יעקור רגליו, אכן אם מתפלל בבית הכנסת ואוושא מילתא, רשאי להפוך עצמו לצד הקהל. (משנ"ב סימן צ"ד סק"י, ועיין פסקי תשובות שם אות ו')

מברכים חודש שבט

המולד יום רביעי שעה 6:17 בבוקר 17 ח'

ר"ח יהיה ביום חמישי

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

לע"נ הרה"ק

רבי משולם זושא מאניפאלי ב"ר

אליעזר ליפמן

נלב"ב ב' שבט תנצב"ה